YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)
29 päivänä huhtikuuta 1999 *

Asiassa T-120/98,

Alce Srl, Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Novare (Italia), edustajanaan asianajaja Celestino Corica, Novare, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Franco Colussi, 36 rue de Wiltz,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, edustajanaan oikeudellisen yksikön virkamies Paolo Stancanelli, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

jossa kantaja vaatii, että tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 2 päivänä kesäkuuta 1998 annettu komission asetus (EY) N:o 1160/98 (EYVL L 160, s. 20) kumotaan,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. Azizi,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Kanteen perustana olevat tosiseikat

1 Kantaja tuottaa ja myy elatusaineita, joiden tuottajana se on Italian suurin, ja toimittaa 50 prosenttia Italiassa käytetyistä elatusaineista. Se käyttää tässä tuotannossa "Lyostart"-nimistä tuotetta, joka toimii elatusaineiden lisääntymiseksi tarvittavana ravintona. Tätä kantajan yhteisön ulkopuolelta maahan tuomaa tuotetta koskee yhteinen tullitariffi. Vuonna 1995 kantaja toi tuotetta maahan yhteensä 5 463 646 480 Italian liiran (ITL) arvosta, josta se joutui maksamaan tullimaksuja 259 545 040 ITL.

2 Tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 2 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1160/98 (EYVL L 160, s. 20; jäljempänä asetus N:o 1160/98 tai riidanalainen asetus), jolla muutetaan tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1), Lyostartin kaltaiset tai siihen verrattavat tuotteet on luokiteltu yhdistetyn nimikkeistön (jäljempänä CN) nimikkeeseen 0404 90 21.

3 Kantaja pitää tätä luokittelua virheellisenä, koska Lyostart kuuluisi sen mukaan CN-nimikkeeseen 3821 00 00. Tämän virheellisen luokittelun vuoksi se joutuu maksamaan vuosittain 1 769 542 240 ITL ylimääräisiä tulleja.

Asian käsittely ja asianosaisten vaatimukset

4 Kantaja on nostanut käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 3.8.1998 toimittamallaan kannekirjelmällä.

5 Komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 7.10.1998 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla esittänyt työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen. Kantaja on esittänyt oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa 1.12.1998.

6 Kantaja vaatii kanteessaan, sellaisena kuin se on täsmennettynä sen oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa asetuksen N:o 1160/98;

— velvoittaa hävinneen osapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

7 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

8 Kantaja vaatii oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää komission esittämän oikeudenkäyntiväitteen.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

9 Komissio korostaa, että EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan perusteella nostettu kumoamiskanne on jätettävä tutkimatta, koska asetus N:o 1160/98 ei koske kantajaa suoraan ja erikseen.

10 Komission mielestä asetus N:o 1160/98 ei koske kantajaa erikseen, koska sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja koska sillä on oikeusvaikutuksia yleisellä ja abstraktilla tavalla määritellyille henkilöryhmille. Se katsoo, että asetusta ei voida pitää päätöksenä, joka on annettu asetuksen muodossa.

11 Komissio huomauttaa, että asetus N:o 1160/98 ei koske kantajaa sellaisen tosiasiallisen tilanteen perusteella, joka erottaisi sen kaikista muista henkilöistä ja jonka vuoksi se voitaisiin yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu. Se katsoo, että riidanalainen asetus on luonteeltaan ja soveltamisalaltaan yleinen ja abstrakti, eikä sen siten voida katsoa koskevan kantajaa erikseen.

12 Komissio korostaa myös, että asetus N:o 1160/98 ei koske kantajaa suoraan. Jotta näin olisi, asetuksen olisi aiheutettava oikeusvaikutuksia automaattisesti ilman yhteisön toimielimen tai jäsenvaltion harkintavaltaa käyttäessään tekemää myöhempää erillistä päätöstä. Tämä asetus koskee kuitenkin suoraan vain nimikkeistön soveltamisesta vastaavia kansallisia viranomaisia, jotka puolestaan tekevät maahantuojia koskevat yksittäiset päätökset silloin, kun maahantuonnista on tehty tulli-ilmoitus. Nämä päätökset ovat ainoita, jotka koskevat suoraan kyseisessä asetuksessa nimikkeistöön luokiteltuihin ryhmiin kuuluvien tuotteiden maahantuojia.

13 Kantaja muistuttaa oikeuskäytännöstä, jonka mukaan yhteisön tuomioistuimen ei pidä tulkita suppeasti perustamissopimuksen kanneoikeutta koskevia määräyksiä.

14 Se huomauttaa, että yksityiset oikeussubjektit voivat olla vain jäsenvaltioille osoitetun säännöksenkin todellisia kohteita.

15 Se esittää, että asetusta N:o 1160/98 sovelletaan siinä mainittujen tuotteiden maahantuojiin, mihin yleiseen ryhmään kantaja kuuluu. Näiden tuotteiden maahantuojien yhteenliittymä voisi nostaa tiettyjen tuotteiden maahantuontia koskevan asetuksen kumoamista koskevan kanteen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

16 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi asianosaisen hakemuksesta ratkaista tutkittavaksi ottamista koskevan kysymyksen käsittelemättä itse pääasiaa. Tässä tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa riittävän selvityksen asiakirjojen perusteella ja voivansa antaa hakemusta koskevan tuomion ilman suullista käsittelyä ja käsittelemättä itse pääasiaa.

17 EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön asetuksesta nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottaminen edellyttää sitä, että riidanalainen asetus on tosiasiassa päätös, joka koskee kantajaa suoraan ja erikseen. Oikeuskäytännössä on lisäksi täsmennetty, että ratkaistaessa sitä, onko kyseessä asetus vai päätös, on tutkittava sitä, onko kyseinen toimi soveltamisalaltaan yleinen vai ei (ks. esim. asia C-168/93, Gibraltar Development v. neuvosto, määräys 12.7.1993, Kok. 1993, s. I-4009, 11 kohta ja asia T-107/94, Kik v. neuvosto ja komissio, määräys 19.6.1995, Kok. 1995, s. II-1717, 35 kohta). Toimi on soveltamisalaltaan yleinen, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja jos sillä on oikeusvaikutuksia abstraktilla tavalla määritellyille henkilöluokille (asia 307/81, Alusuisse v. neuvosto, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3463, 9 kohta; asia C-321/95 P, Greenpeace Council ym. v. komissio, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1651, 27 ja 28 kohta ja em. asia Kik v. neuvosto ja komissio, määräyksen 35 kohta).

18 Asetuksessa N:o 1160/98 säädetään, että sen liitteessä kuvatut tuotteet on luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön vastaaviin CN-koodeihin, jotka on lueteltu samassa liitteessä. Tällaista säännöstä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä

tilanteissa ja sillä on oikeusvaikutuksia yleisellä ja abstraktilla tavalla määritellyille henkilöluokille, nimittäin siinä kuvattujen tuotteiden maahantuojille.

19 Oikeuskäytännössä on kuitenkin täsmennetty, että tietyissä tilanteissa yleisen säädöksen säännös voi koskea erikseen tiettyjä taloudellisia toimijoita, joita asia koskee (asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta ja asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, I-1853, 19 kohta). Tällaisessa tapauksessa yhteisön säädös voi olla samanaikaisesti normatiivinen ja tiettyjä taloudellisia toimijoita kohtaan päätöksen luonteinen (yhdistetyt asiat T-481/93 ja T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, Kok. 1995, s. II-2941, 50 kohta). Tällainen on tilanne, jos kyseisellä säännöksellä vaikutetaan kyseiseen luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön joidenkin tämän erityisominaisuuksien tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella kyseinen henkilö erottuu kaikista muista (em. asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 20 kohta ja asia T-12/93, CCE de Vittel ym. v. komissio, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1247, 36 kohta).

20 Tämän oikeuskäytännön valossa on syytä selvittää, koskeeko asetus N:o 1160/98 käsiteltävänä olevan asian kantajaa joidenkin tämän erityisominaisuuksien tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella kantaja erottuu kyseisen asetuksen kannalta kaikista muista.

21 On todettava, että vaikka asetus vaikuttaa kantajan asemaan, tämä ei riitä erottamaan sitä kaikista muista. Asetus koskee sitä vain, koska tämä on asetuksessa tarkoitettuja tuotteita maahantuovan taloudellisen toimijan asemassa samoin kuin kuka tahansa samaa toimintaa Euroopan yhteisössä harjoittava taloudellinen toimija.

22 Se, että kantaja on suurin elatusaineiden valmistaja Italiassa, ei kumoa tätä toteamusta. Tällainen tilanne ei erota kantajaa kaikista muista toimijoista

riidanalaisen asetuksen kannalta, joka koskee yleisellä tasolla kyseessä olevien tuotteiden tullitariffeja, kun niitä maahantuodaan yhteisön ulkopuolelta erotuksetta mihin hyvänsä jäsenvaltioon.

23 Näillä perusteilla asetuksen N:o 1160/98 ei voida katsoa koskevan kantajaa erikseen. Koska kantaja ei täytä yhtä perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa asetetuista tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä, ei ole tarpeen tutkia sitä, koskeeko kyseinen asetus sitä suoraan.

24 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa lopuksi, ettei ole mahdotonta, että jotakin asetuksessa mainittua tuotetta kolmannesta maasta Euroopan yhteisöön maahantuova taloudellinen toimija, johon tuontivaltion toimivaltainen viranomainen soveltaa tuotteen asetuksessa säännellyn CN-koodiluokituksen perusteella laskettavia tulleja, voisi riitauttaa asetuksen pätevyyden jäsenvaltion tuomioistuimessa tullin määräämistä koskevaa päätöstä vastaan nostetun kanteen yhteydessä. Tämän oikeudenkäynnin kuluessa voidaan esittää perustamissopimuksen 177 artiklan mukainen ennakkoratkaisupyyntö asetuksen pätevyydestä yhteisöjen tuomioistuimelle.

25 Edellä esitetyn perusteella kanne on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

2) **Kantaja velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 29 päivänä huhtikuuta 1999.

H. Jung

kirjaaja

M. Jaeger

kolmannen jaoston puheenjohtaja